

— Хубава работа! Бре дѣдовото, какъ можешъ да спечелишъ отъ такава работа! Печели се само отъ полезна работа. Намѣри нѣкъде полезна работа, тогава ще спечелишъ.

На другия день Дрѣнчо трѣгна да търси полезна работа. Вървѣ, вървѣ, стигна до една гора. Въ това време срѣдъ гората на една полянка подъ единъ джбъ лежеше и сладко спѣше единъ циганинъ. Една трудолюбива мравка, като съгледа този мързеливецъ, който срѣдъ бѣлъ день спѣше, мушна се подъ блузата му и хубаво го ошипа по гърба.

— Вай, вай! — скочи циганинътъ, като помисли, че го пробождатъ съ ножъ. Но като разбра каква е работата, разсърди се, подскочи и плѣсъ съ дѣсната ржка отлѣво по гърба, плѣсъ съ лѣвата — отдѣсно, ама срѣдата на гърба, дето се бѣше сврѣла нашата мравка, не можеше да достигне. А мравката пакъ: щипъ, щипъ! щипъ, щипъ!

Причернѣму на нашия сънлю, че като съблѣче ризата си, като я окачи на джба, като грабна единъ прѣтъ, че като захвана: тупа-лупа, тупа-лупа! Мравката презъ това време си бѣше избѣгала, ризата бѣше паднала на земята, а нашиятъ

сънлю продължаваше да бие по дървото.

— Защо биешъ джба? — попита го Дрѣнчо, който тъкмо навреме пристигна.

— Бия го да ражда ябълки! — отговори сърдито циганинътъ.

— Ами полезна ли е тази работа? — попита Дрѣнчо.

— И още какъ! — отговори циганинътъ. — Който работи такава работа, голѣми пари получава.

— Тѣй ли, — зарадва се Дрѣнчо — ето работа за мене! — И щомъ циганинътъ се махна, той взе прѣта и почна да суровака наредъ дървото: прасъ, прасъ! Трясъ, трясъ!

Блѣска Дрѣнчо, докато капна отъ умора, па тогава се спрѣ да чака наградата. Но никой не идѣше да му я донесе. Найсетне на полянката се появи едно хубаво магаренце, толкова хубаво и тѣй умно, точно като Дрѣнча, че нашъ Дрѣнчо много го хареса и си рече:

— Сигурно това магаренце ми е наградата. Нѣкой ми го е пратилъ заради полезната работа, която свършихъ.

И Дрѣнчо се качи на магаренцето и се запжти гордо къмъ кжши: друсъ, друсъ! тропъ, тропъ!

Ето го насреща съседътъ на Дрѣнча яхналъ старото си